

Szászföldi élmények

Iskolánk hetedik évfolyamának a Határtalanul pályázat kapcsán idén is lehetősége nyílt ellátogatni, a történelmi Magyarország Erdély részének megismerésére. Az utazást lázas előkészületek előzték meg, a pedagógusok, a szülők és a gyermekek részéről egyaránt. Az utazó 38 diák és 4 pedagógus nagy lelkesedéssel indult a számukra még ismeretlen kincseket tartogató Erdély meglátogatására. Május 15-én indultunk el erre a kalandos útra. Az első nap programját főként az utazás tette ki. Átlépve a határon, Aradnál tartottunk egy nagyobb megállót. Megnéztük az egyik legnépszerűbb magyar szoborcsoportot, amelyet Zala György alkotott, az 1848/49-es szabadságharc mártírjainak emlékére. A kirándulásunk első éjszakáját Szászvárosban, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány Szent Erzsébet Gyermekvédelmi Központ és Szent Bernadett Napközi Otthonában töltöttük, ahová apróbb ajándékokat is vittünk az ott lakóknak. A következő nap reggelén összecsomagoltunk, ugyanis az éjszakát már egy másik szálláson töltöttük. A második napon meglátogattuk a kerci cisztercita templom és apátság romjait, mely fantasztikus látványával lebilincselte bennünket. Tovább utazva eljutottunk Kisbaconba, ahol Benedek Elek kúriájába nyertünk bepillantást. Az emlékházat Benedek Elek dédunokájának a férje mutatta be nekünk. A színes programok után megérkeztünk Csernátonba, a Malomkert Fogadóba, ahol három éjszakát is megszálltunk. A következő napunk igencsak kalandosnak ígérkezett. A reggelit követően ellátogattunk Csernátonban, a Haszmann Pál Múzeumba, a Székelyföld leggazdagabb skanzenjébe. Majd utunk Dálnokra vezetett, ahol a Darkó Jenő Általános Iskolába látogattunk el. Bemutattuk egymásnak az iskolánkat, az iskolánk névadóját, a településeinket és azok neves magyar szülőiteit. Az ajándékozást követően kötetlen beszélgetésre is sor került. Jó volt látni, ahogy a két iskola gyermekei barátkoznak egymással, esetleg még elérhetőséget is cserélnek. Nagyon jó érzéssel hagytuk el az iskola kapuit. Kis utazás után megérkeztünk Zágonba, a Mikes-Szentkereszty kastélyba, majd leróttuk tiszteletünket Gábor Áron sírja mellett. A következő állomásunk az Óriáspince-tető volt. A dombtetőre egy különleges keresztút vezet fel, amelynek a tizenkét kapuból álló stációja Háromszék tizenkét viharos évszázadára emlékeztet bennünket, és amelynek legvégén egy kő oltár áll a szálfákból készített, jurtára emlékeztető emelvény alatt. Jelképesen elfoglaltuk Erdélyt, mindenki kiválasztott magának egy települést, melynek kövén egy kicsit megpihent. Mindez lenyűgöző látványt nyújtott számunkra. Miután megérkeztünk a szállásra, még a szállásunk közelében található Ika-várához vezető meredek domboldalt is megmásztuk. A negyedik napunk is mozgalmasra sikeredett. A reggelit követően Gelencénre utaztunk, ahol a XIII. századi Szent Imre templom híres freskóit tekinthettük meg, ezek révén méltán pályázik a világörökség címre. Kézdivásárhelyen a Céttörténeti múzeum felfedezése után, városnézésre is sor került. Az ebédünket pedig Kászonalitzen fogyaszthattuk el. Itt megkóstoltuk a frissen készült puliszkát, pörkölttel és savanyúsággal. Ezt követően Nyerges-tetőn álltunk meg, a hős honvédekre emlékeztünk a kopjafaerdőnél az út mellett. Majd egy krátertóhoz, a Szent Anna tóhoz kirándultunk, amely csodálatos látványt nyújtott számunkra, itt a kürtőskalács megkóstolása mellett gyönyörködtünk a csodaszép tájban. A Mohos-tőzeglápnál megtudhattuk, hogyan alakult ki a két krátertó és megismerkedtünk a különleges és ritka növényvilágával. Az ötödik napunk reggelét pakolással kezdtük, ugyanis az utunk ismét Szászvárosba vezetett. Az utazásunk során többször is megálltunk. Töröcsváron a „Drakula-kastély” várt minket. A vár felfedezését követően a kastély körüli bazár várt ránk. Délután érkeztünk meg Brassóba, itt felkerestük a szász építészet ránk hagyott csodáit. Megkerestük a Katalin kaput, Európa egyik legkeskenyebb utcáját, a Cérna-utcát. Megnéztük a Fekete templomot, ahol Európa legnagyobb középkori török szönyeggyűjteményét is megcsodálhattuk. Majd csoportosan is felfedeztük Brassó utcáit. Az esti órákban érkeztünk meg szállásunkra, ahol ismerős arcok fogadtak minket. A hatodik napon a reggeli és a csomagolás után indultunk hazafelé. Útközben megálltunk Déva váránál, megmásztuk a több mint háromszáz lépcsőt, és gyönyörködtünk a panorámában. Ezen a napon még nagyon hosszú út várt ránk. Fáradtan, ám rengeteg élménnyel gazdagodva érkeztünk haza, Bükre. Köszönjük tanárainknak, hogy lehetővé tették számunkra ezt a csodálatos 6 napot. Köszönjük polgármester úrnak, hogy sok-sok ajándékkal indulhattunk útnak, s persze szüleinknek is, akik elengedtek bennünket Erdély felfedezésére. Innen a távolból szeretnék köszönetet mondani vendéglátóinknak, akik elkényeztettek bennünket a 6 nap alatt, reméljük, még visszatérhetünk hozzájuk. Mi visszavágyunk!

Hárominé Orbán Erika

További fotók a Felsőbüki Nagy Pál Általános Iskola – Bük facebook oldalon találhatóak.

